24/07/24 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହୋଲ୍‌ସେଲ୍ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଶିଖ, ହୋଲ୍‌ସେଲ୍ ବ୍ୟବସାୟ ହେଲା ମନମନାଭବ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେବା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା ହେଉଛି ରିଟେଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଚୁରା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜ ଘରକୁ କେଉଁ ଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ାଗତ କରିବେ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବି ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ତୁଟାଇ ଜଣଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ନିଜ ଘରେ ସ୍□ାଗତ କରିବେ । ବାବା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଫୁଲ ଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନିଜ ଘରେ ସ୍□ାଗତ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ନିଜର ପିତା, ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମର ସ୍ମୃତିରେ ବସିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାକୁ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହା ହେଲା ମଧୁର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏତେ ମଧୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଉ କୌଣସି ପିତାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ସମ୍ବନ୍ଧ ପିତାଙ୍କ ସହିତ, ପରେ ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ତିନି ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେରହୁ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଖୁସିର କଥା ନା । ଆମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ଯିଏକି ବହୁତ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ, ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲିଯାଅ । କେଉଁଆଡ଼େ ବି ଯାଅ । ଯେତେ ବି ବୁଲାବୁଲି କର କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁମର ଏହି କଥା ମନେରହୁ । ଏଠାରେ ତ' କୌଣସି ଗୋରଖ ଧନ୍ଦା ଆଦି ନାହିଁ, ତୁମେ ଏଠାରେ ଘରେ ବସିଛ । ବାବା ତୁମକୁ କେବଳ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ମନେପକାଇବାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ଉଭୟ ବର୍ସା ମନେପଡିଯାଉଛି । ଦାତା ତ' ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢ଼ିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଖୁସି ତ' ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ, ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ - ବାବା ଆମକୁ ଘରେ ସ୍□ାଗତ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବେ, ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବି ମନେ ପକାଇବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡିକରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ମୋତେ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ' ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିଛ କିନ୍ତୁ ଘରକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ଜାଣି ନ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି, କେବଳ ଏତିକି ମନେ ରଖ - ବାବା, ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏବେ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସିବ । ଏବେ ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଏଠାରେ ବସିଛ କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ ଏବେ ଗଲ କି ଗଲ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସମୟରୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁନ୍ଦର କରି ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କରି ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରିସିଭ୍ (ସ୍□ାଗତ)କରିବି । ପୁଣି ତୁମେ କ୍ରମାନୁସାରେ ନିଜର ରାଜଧାନୀକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ ନା । ତେବେ ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କଥା ତ' ବହୁତ ମିଠା ଏବଂ ସରଳ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ଅଲଫଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ବିସ୍ତାର କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ଅଲଫଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ଗାୟନ କରି ଆସିଛ - ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ହୋଇ ରହିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଏ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ କେବଳ ତାଙ୍କର ହିଁ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର ନା । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧିମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ରାବଣ ଉପରେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ଏବଂ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛ ପୁଣି ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ରାମରାଜ୍ୟ ଉପରେ ତୁମର ଅଧିକାର ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ପାଇଲ ଏବଂ ରାମରାଜ୍ୟ ଉପରେ ତୁମର ଅଧିକାର ହୋଇଗଲା । ବାକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ବିଜୟ ମାଳାରେ ତୁମକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ, ଏହା ବହୁତ ବଡ ବିଜୟମାଳା । ରାଜା ହୋଇଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁକିଛି ମିଳିଯିବ । ଦାସ ଦାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକା ଭଳି ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । କେହି କେହି ତ'ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କର ବହୁତ ନିକଟରେ ରହିଥା'ନ୍ତି, ରାଜାରାଣୀ ଯାହା ଖାଇଥା'ନ୍ତି, ଯାହା କିଛି ଭଣ୍ଡାରରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ସେ ସବୁ ସେହି ଦାସ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ, ଯାହାକୁ କି ୩୬ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ରାଜାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଦମପତି କୁହାଯାଏ, ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ପଦମପତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେଠାରେ ଧନର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଚିହ୍ନ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦିଆଯାଇଛି । ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶରେ ଆସିବ, ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଆସିବାକୁ ହେବ ନା । ତୁମକୁ ତ' ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଆମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ରାଜଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର

ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଢ଼ିଛ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭକ୍ତି ତୁମେମାନେ କରିଛ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ମିଳନ ହେଉଛି । ବାବା ତ' ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ସିଧା ସଳଖ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ବାବା ତୁମକୁ ମୋର ପିଲାମାନେ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ପିଲାମାନେ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେବାକୁ ପଡିବ ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲ ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବୁ । ତନ(ଶରୀର)-ମନ-ଧନ ସହିତ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବୁ । ତୁମେ ଥରେ ମାତ୍ର ସମର୍ପିତ ହେଉଛ, ବାବା ୨୧ ଥର ହେବେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ମନେପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ସବୁ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ନିଜ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ କରିନିଅ । ତୁମେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରୁ ତୁମେ ଏବେ ପୁଣି ଶେଷ ନମ୍ବରକୁ ଆସିଯାଇଛ । ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯିବ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରୁଛି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ତାହା କାମ ଅଗ୍ନି, ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି । କାମ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳି ଜଳି ତୁମେ କଳା ହୋଇଯାଇଛ । ବିଲ୍କୁଲ୍ ପାଉଁଶ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛି । ବିଲ୍କୁଲ୍ ସହଜ ଭାବରେ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ଉପାୟ ବତାଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏତେ ସମୟ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ରହିବା କାରଣରୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ବାବା ଆମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଥିଲ ତେଣୁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ପଣ୍ଡା ହୋଇ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେମାନେ ପାଣ୍ଡବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନ ଥିଲା । କୌରବମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏଠାରେ ତ' ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜତ୍□ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ଭାରତର ଅବସ୍ଥା କେତେ ଖରାପ ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତାମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ, ଏବେ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ଏବେ କେହି ବି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ନାହାନ୍ତି । ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି କାହାକୁ କହୁଛ? ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା? ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଚାଲିଛି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି । ତେବେ କୁହ ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି କେବେ ଥିଲା? ତୁମେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛ? ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି ତ' ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପାରାଡାଇଜ୍ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆସିବାର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ପାରାଡାଇଜ୍ ଥିଲା । ସେମାନେ ନା ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛନ୍ତି ନା ପଥରବୁଦ୍ଧି ହେଉଛନ୍ତି, ଭାରତବାସୀ ହିଁ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହେଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ହେଭେନ୍ (ସ୍□ର୍ଗ) କୁହାଯାଏ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ସ୍□ର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲା ବିସ୍ତାରର କଥା । ସାରାଂଶରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବେହଦର ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା କଥା ଅଟେ, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କଥା, ତିଜରୀର କଥା, ଅମରକଥା ତ' ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳୁଛି । ଏହାକୁ ତିଜରୀର କଥା କୁହାଯାଉଛି । ସେମାନେ ତ ଭକ୍ତିର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ବିସ୍ତାର ଏବଂ ସାରାଂଶ ରହିଥାଏ ନା । ବାବା ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ସାଗରକୁ କାଳି କରିଦିଅ ତେବେ ବି ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଏହା ହେଲା ବିସ୍ତାରର କଥା । ସାରାଂଶରେ କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମନମନାଭବ । ଶବ୍ଦ ତ' ଗୋଟିଏ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ସଂସ୍କୃତରେ ଜ୍ଞାନ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେ ସେହିପରି ନିଜର ଭାଷା ଚଳାଇଥା'ନ୍ତି । ଆମର ଭାଷା ତ' ଏକମାତ୍ର ହିନ୍ଦି ହିଁ ହେବ । ତେବେ ସଂସ୍କୃତ କାହିଁକି ଶିଖିବା ଦରକାର । ଭାଷା ଶିଖିବା ପାଇଁ କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମ ପାଖକୁ କେହି ବି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମର ବର୍ସା ମିଳିବ । ଯଦି ଏହି କଥା ବୁଝିବାର ଅଛି ତେବେ ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝ । ବାକି ଆମ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ଅଲଫ ହିଁ ଏ କଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଅଲଫଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପ ନାଶ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହୋଇ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ବାସ୍ତବରେ ବାବା ହିଁ ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଯେଉଁ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତ' ଏହିଠାରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କିଛି ବି ନାହିଁ । ତାହା ତ' କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାରର କଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସେହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ତୁମେ ପୁଣି ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ରାଜଧାନୀର ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖ ଉଭୟ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ବି ସାଗର ବୋଲି

କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିପାରିବେ । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ହୋଇ ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛି, ପୁଣି ତୁମର ଦୁର୍‌ଗତି କିଏ କରୁଛି? ରାବଣ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁର୍‌ଗତି ଏବଂ ସଦ୍‌ଗତିର ଖେଳ । କେହି ଯଦି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି ତେବେ ପଚାରିପାରିବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଢ଼େର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ, ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ' ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେତେ ଗ୍ଳାନୀ କରିଦେଇଛନ୍ତି, କାହାକୁ ବି ଛାଡିନାହାଁନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ଏସବୁ ନିଧାରିତ୍ୟ ଅଛି, ପୁଣି ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ଏହା ପରେ ପୁଣି ଏହି ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ ନା, ସେଥିପାଇଁ ତ' ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ । ଅଜ୍ଞାନୀ ତ' ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ କଣ୍ଟା ସମାନ ଥିଲ, ଏବେ ଫୁଲ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଆଣି କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ନିଜେ ଆସି ଫୁଲର ବଗିଚା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ରାବଣ ଆସୁଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ କରିବା ପାଇଁ । ଏହା କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ, ସେଥିରେ ସବୁକିଛି ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଆମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏହା ବହୁତ ବଡ ସମ୍ପତ୍ତି, ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି କାହିଁକିନା ସିଏ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର କେବେ ହେଲେ ଏଭଳି ମହିମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସିଏ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସାରା ଘରର ସମାଚାର ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ବ୍ୟାପାରୀ ଅଟନ୍ତି, ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହ ଏଭଳି ବ୍ୟାପାର କରିବେ । ମୁସ୍‌କିଲ୍‌ରେ କେହି କେହି ହୋଲ୍‌ସେଲ୍ ବ୍ୟାପରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ହୋଲ୍‌ସେଲ୍ ବ୍ୟାପାରୀ ଅଟ ନା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଚାଲିଛ । କେହି ପୁଣି ରିଟେଲ୍‌ରେ ସୌଦା କରି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋତେ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇଚାଲ । ବର୍ଷା ମିଳିଗଲେ ପୁଣି ମନେ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ । ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାପା ବୁଢା ହୋଇଗଲେ କେହି କେହି ପିଲା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବାପାଙ୍କର ସହାୟକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଆଉ କେହି ତ' ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ପରେ ତାକୁ ଉଡେଇ ଶେଷ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ସବୁକଥାର ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତ' ବାବା ଏହାଙ୍କୁ ନିଜର ରଥ କରିଛନ୍ତି । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ସାହୁକାରୀ ସବୁଥିରେ ଇଏ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଇଏ ବାବାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ରଥ । ଏହା କେବେ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ହିଁ ଏହିଭଳି ରଚନା ହୋଇଛି, ଏଥିରେ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ସବୁକଥା ହୋଲ୍‌ସେଲ୍ ଏବଂ ରିଟେଲ୍‌ରେ ବୁଝାଇ ପୁଣି ଶେଷରେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀ ଭବ । ମନମନାଭବ ଶବ୍ଦରେ ସବୁକିଛି ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ନିଜର ଝୁଲା (ମୁଣି) ଭରପୁର ହେଉଛି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ମୂଲ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା । ତୁମେ ଏବେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ । ବାବା ତ' ଖୁସି, ଦୁଃଖ ଉଭୟରୁ ନିଆରା । କେବଳ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଡ୍ରାମାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଅଭିନୟ କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅଭିନୟ କରି ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ । ମୁଁ ଜନ୍ମ ମରଣରେ ଆସୁନାହିଁ । ଆଉ ତ' କେହି ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ମୋକ୍ଷ କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ □ାଣ୍ଡରଫୁଲ୍ (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ) । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମାର କେବେ ବିନାଶ ହେଉନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବା ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତନ(ଶରୀର)-ମନ-ଧନ ସହିତ ଥରେ ମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବା ଯେଉଁ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ନିଜର ଅଣ୍ଟି ସଦାସର୍ବଦା ଭରପୁର ରଖିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସି ବା ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟେ ।

ବରଦାନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଏବଂ କରାଉଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ଏହା ତୁମର ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ! କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରପର୍ଟି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଅଟେ ଏବଂ ପର୍ସନାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ ପ୍ରସନ୍ନତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବରୁ କେବେହେଲେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରୁହ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । ଯେବେକି ଦାତା, ବରଦାତା ଖୋଲା ଦିଲ୍‌ରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାକୁ ଅନୁଭବ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବୀ କରାଅ ତେବେ କୁହାଯିବ

ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଶେଷ ସମୟ ବିଷୟରେ ଭାବିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶେଷ ସମୟରେ ସ୍ଥିତି କିପରି ହେବା ଦରକାର ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***